

Bruselj, 19. november 2025
(OR. en)

15640/25

**Medinstitucionalna zadeva:
2025/0367 (NLE)**

**ANTIDISCRIM 110
COCON 69
COHOM 169
COPEN 354
DROIPEN 141
EDUC 457
FREMP 342
JAI 1721
MIGR 434
SOC 784
STATIS 90**

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj: za generalno sekretarko Evropske komisije:
direktorica Martine DEPREZ

Datum prejema: 19. november 2025

Prejemnik: Thérèse BLANCHET, generalna sekretarka Sveta Evropske unije

---

Zadeva: Predlog
SKLEP SVETA
o stališču, ki se v imenu Evropske unije zastopa v odboru pogodbenic
Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in
nasilja v družini ter o boju proti njima na njegovem 19. zasedanju v zvezi
s priporočili in ugotovitvami, naslovljenimi na nekatere države
pogodbenice, glede njihovega izvajanja Konvencije v zadevah na
področju institucij in javne uprave Unije

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2025) 713 final.

Priloga: COM(2025) 713 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 19.11.2025
COM(2025) 713 final

2025/0367 (NLE)

Predlog

SKLEP SVETA

o stališču, ki se v imenu Evropske unije zastopa v odboru pogodbenic Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima na njegovem 19. zasedanju v zvezi s priporočili in ugotovitvami, naslovljenimi na nekatere države pogodbenice, glede njihovega izvajanja Konvencije v zadevah na področju institucij in javne uprave Unije

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. PREDMET UREJANJA PREDLOGA

Ta predlog se nanaša na sklep o določitvi stališča, ki naj se v imenu Unije zastopa na 19. zasedanju odbora pogodbenic (v nadaljnjem besedilu: odbor) Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima (v nadaljnjem besedilu: Istanbulska konvencija ali Konvencija) 11. decembra 2025 v zvezi s predvidenim sprejetjem osmih osnutkov priporočil in enega osnutka ugotovitve, naslovljenih na devet držav pogodbenic, glede njihovega izvajanja Konvencije.²

2. OZADJE PREDLOGA

2.1. Istanbulska konvencija

Istanbulska konvencija določa celovit in usklajen sklop pravil za preprečevanje nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter boj proti njima v Evropi in zunaj nje. Konvencija je začela veljati 1. avgusta 2014.

EU je Konvencijo podpisala junija 2017 in zaključila pristopni postopek z deponiranjem dveh listin o odobritvi 28. junija 2023, tako da je Konvencija za EU začela veljati 1. oktobra 2023. EU je pristopila h Konvenciji v zvezi z zadevami, ki so v njeni izključni pristojnosti, in sicer glede zadev na področju institucij in javne uprave Unije¹ ter glede zadev na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter azila in nevračanja². Konvencijo so podpisale vse države članice EU, ratificiralo pa jo je 22 držav³.

2.2. Odbor pogodbenic

Odbor pogodbenic⁴ sestavljajo predstavniki pogodbenic Konvencije. Pogodbenice si morajo prizadevati, da kot svoje predstavnike imenujejo najuglednejše strokovnjake na področju preprečevanja nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter boja proti njima⁵. Naloge, zaupane odboru pogodbenic, so navedene v členu 1 poslovnika⁶. EU je 1. oktobra 2023 postala pogodbenica Konvencije in kot taka članica odbora pogodbenic (člen 67(1) Konvencije).

2.3. Mehanizem spremljanja Istanbulske konvencije

Istanbulska konvencija vzpostavlja mehanizem spremljanja, da se zagotovi njeno učinkovito izvajanje s strani pogodbenic⁷. Mehanizem je namenjen ocenjevanju, kako se Konvencija izvaja v praksi, in zagotavljanju smernic pogodbenicam. Sestavljata ga dva ločena, vendar medsebojno povezana organa: neodvisni strokovni organ (Skupina strokovnjakov za

---

¹ Sklep Sveta (EU) 2023/1075 z dne 1. junija 2023 o sklenitvi, v imenu Evropske unije, Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima, kar zadeva institucije in javno upravo Unije (UL L 143 I, 2.6.2023, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² Sklep Sveta (EU) 2023/1076 z dne 1. junija 2023 o sklenitvi, v imenu Evropske unije, Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima glede zadev na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter azila in nevračanja (UL L 143 I, 2.6.2023, str. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

³ Stanje ratifikacij 12. novembra 2025: AT (2013); BE (2016); CY (2017); DE (2017); DK (2014); IE (2019); EL (2018); ES (2014); EE (2017) FI (2015); FR (2014); HR (2018); IT (2013); LU (2018); MT (2014); NL (2015); PL (2015); PT (2013); RO (2016); SI (2015); SV (2014); LV (2023).

⁴ [Odbor pogodbenic – Istanbulska konvencija – Ukrepanje proti nasilju nad ženskami in nasilju v družini \(coe.int\)](http://www.coe.int).

⁵ Člen 2.1.b poslovnika odbora pogodbenic.

⁶ Dokument IC-CP(2015)2, sprejet 4. maja 2015.

⁷ Člen 1(2) Istanbulske konvencije.

ukrepanje proti nasilju nad ženskami in nasilju v družini, v nadaljnjem besedilu: GREVIO) in odbor pogodbenic.

GREVIO je neodvisna skupina strokovnjakov, zadolžena za spremljanje izvajanja Konvencije po posameznih državah v skladu s členom 66(1) Konvencije. Postopek spremljanja je določen v členu 68 Konvencije. V skladu s členom 68(1) Konvencije morajo nove pogodbenice na podlagi vprašalnika, ki ga pripravi GREVIO, predložiti poročilo, v katerem podrobno navedejo zakonodajne in druge ukrepe, ki so jih sprejele za izvajanje Konvencije. GREVIO pripravi poročilo o teh ukrepih, ki jih je zadevna pogodbenica sprejela za izvajanje Konvencije, ter poda nasvete in predloge, kako lahko ta pogodbenica reši ugotovljene težave.⁸

Odbor pogodbenic lahko na podlagi poročila GREVIO in v skladu s členom 68(12) Konvencije sprejme priporočila za izvajanje Konvencije, naslovljena na zadevno pogodbenico, in določi datum, do katerega mora pogodbenica predložiti odgovor glede njihovega izvajanja. Na podlagi te določbe odbor pogodbenic sprejema priporočila za pogodbenice, v katerih razlikuje med ukrepi, ki bi jih bilo treba sprejeti čim prej in o katerih je treba poročati v treh letih, ter ukrepi, ki so sicer pomembni, vendar nimajo enake stopnje nujnosti. Ob koncu triletnega obdobja mora pogodbenica odboru pogodbenic poročati o napredku pri izvajanju nanjo naslovljenih priporočil. Sekretariat odbora⁹ na podlagi teh informacij in vseh pridobljenih dodatnih informacij pripravi ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi z vsako pogodbenico, ki se pregleduje, te ugotovitve pa nato sprejme odbor pogodbenic.

Ker je bil postopek izhodiščnega ocenjevanja zaključen za skoraj vse pogodbenice, se je GREVIO konec leta 2022 odločil, da preide v naslednjo fazo ocenjevanja. V skladu s členom 68(3) Konvencije se postopki ocenjevanja GREVIO po izhodiščnem ocenjevanju razdelijo na kroge (v nadaljnjem besedilu: krogi tematskega ocenjevanja). Prvi krog tematskega ocenjevanja ima naslov „Krepitev zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva“ in poteka v obdobju od leta 2023 do leta 2031. Medtem ko je izhodiščno ocenjevanje zajemalo približno 60 členov Istanbulske konvencije, novi postopek tematskega ocenjevanja obravnava 20 členov, in sicer člene 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 ter 56. Ti členi določajo standarde za organe preprečevanja, odkrivanja in preiskovanja kaznivih dejanj, akterje kazenskega pravosodja ter zagotavljanje splošnih in specializiranih podpornih storitev žrtvam in splošni pristop, osredotočen na žrtve. Cilj je zagotoviti bolj poglobljeno oceno teh področij s poudarkom na napredku, doseženem v zvezi s posameznimi členi.

Sodišče Evropske unije je v točki 305 mnenja 1/19 z dne 6. oktobra 2021, Istanbulska konvencija¹⁰ potrdilo, da je velik del obveznosti iz Konvencije v bistvu zavezujoč za Unijo v razmerju do osebja njene uprave ter v razmerju do javnosti, ki obiskuje prostore in stavbe njenih institucij, organov, uradov in agencij. Kar zadeva 20 konkretnih določb, ki jih zajema prvi krog tematskega ocenjevanja, je Sodišče potrdilo, da se 17 od teh določb uporablja tudi za Unijo v zvezi z njeno javno upravo, in sicer vse navedene določbe, razen členov 3, 31 in 48 Konvencije. Hkrati bi bilo treba obseg obveznosti Unije razlagati ob upoštevanju njene posebne narave in pristojnosti. Ker javna uprava EU namreč nima pooblastil za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj, bi bilo treba priporočila v zvezi z

⁸ Člen 68(10) Istanbulske konvencije.

⁹ Veljavni postopek za nadzor izvajanja in poročanje je opredeljen v dokumentu Framework for supervising the implementation of the recommendations addressed to state parties (Okvir za nadzor izvajanja priporočil, naslovljenih na države pogodbenice), ki ga je odbor pogodbenic sprejel 13. aprila 2021, IC-CP/Inf(2021)2.

¹⁰ Mnenje Sodišča 1/19 z dne 6. oktobra 2021, Istanbulska konvencija, ECLI:EU:C:2021:832.

zadevami kazenskega pregona, kot so zadeve glede nujnih omejitvenih ukrepov, razlagati tako, da je treba zagotoviti varnost žrtve v okviru njenih pristojnosti javne uprave EU, na primer z zavrnitvijo dostopa domnevnim storilcem do prostorov institucij.

Odbor pogodbenic je na zasedanju decembra 2024 sprejel sklep o priporočilih, ki naj jih odbor pogodbenic sprejme glede na poročila GREVIO, sprejeta v okviru prvega tematskega kroga ocenjevanja¹¹.

Do zdaj je bila praksa odbora pogodbenic, da sprejema priporočila in ugotovitve na podlagi soglasja na svojih zasedanjih, ki potekajo na zahtevo¹² tretjine pogodbenic, predsednika odbora ali generalnega sekretarja, običajno dvakrat letno.

2.4. Predvideni akti odbora pogodbenic

Odbor pogodbenic naj bi na svojem 19. zasedanju, ki bo potekalo 11. decembra 2025, sprejel osem osnutkov priporočil (enega na podlagi postopka izhodiščnega ocenjevanja in sedem na podlagi prvega kroga tematskega ocenjevanja) in eno ugotovitev (v nadaljnjem besedilu: osnutki priporočil in osnutki ugotovitev, skupaj pa: predvideni akti):

- (1) priporočilo o izvajanju Istanbulske konvencije s strani Združenega kraljestva, iz dokumenta IC-CP(2025)22prov;
- (2) priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Andore, iz dokumenta IC-CP(2025)23prov;
- (3) priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Belgije, iz dokumenta IC-CP(2025)24revprov;
- (4) priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Francije, iz dokumenta IC-CP(2025)25prov;
- (5) priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Italije, iz dokumenta IC-CP(2025)26prov;
- (6) priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Nizozemske, iz dokumenta IC-CP(2025)27prov;
- (7) priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Portugalske, iz dokumenta [IC-CP(2025)28prov];
- (8) priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Srbije, iz dokumenta IC-CP(2025)29prov ter
- (9) ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi s Poljsko, ki jih je sprejel odbor pogodbenic, iz dokumenta IC-CP(2025)30prov.

---

¹¹ Glej dokument IC-CP(2024)10 rev.

¹² Člen 67(2) Konvencije.

3. STALIŠČE, KI SE ZASTOPA V IMENU UNIJE

Predvideni akti so naslovljeni na devet pogodbenic ter vključujejo priporočila (na podlagi postopka izhodišnega ocenjevanja in prvega kroga tematskega ocenjevanja) o ukrepih, ki naj bi jih osem pogodbenic sprejelo za izvajanje Konvencije, in ugotovitve o tem, kako ena pogodbenica izvaja predhodna priporočila. Zadevajo izvajanje določb Konvencije v ustreznih institucijah in javni upravi. Unija je pristopila h Konvenciji, kolikor se uporablja za njene institucije in javno upravo, ter ima izključno pristojnost za sprejemanje obveznosti iz Konvencije v zvezi s svojimi institucijami in javno upravo v okviru področja uporabe člena 336 Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: PDEU). Zato je primerno določiti stališče, ki se v imenu Unije zastopa v odboru pogodbenic, kar zadeva institucije in javno upravo Unije, saj lahko predvideni akti odločilno vplivajo na vsebino prava Unije, ker lahko v prihodnosti vplivajo na razlago ustreznih določb Konvencije.

Osnutki priporočil in osnutki ugotovitev o zadevah, ki so v pristojnosti Unije, kar zadeva njene institucije in javno upravo, so v skladu s politikami in cilji Unije ter ne vzbujajo nobenih pomislekov v zvezi s pravom Unije. Zato se predlaga, da Unija na 19. zasedanju odbora pogodbenic ne nasprotuje sprejetju osnutkov priporočil in ugotovitev.

4. PRAVNA PODLAGA

4.1. Postopkovna pravna podlaga

4.1.1. Načela

Člen 218(9) Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: PDEU) ureja sklepe o določitvi „stališč, ki naj se v imenu Unije zastopajo v organu, ustanovljenem s sporazumom, kadar ta organ sprejema akte s pravnim učinkom, razen aktov o spremembah ali dopolnitvah institucionalnega okvira sporazuma“.

Pojem „akti s pravnim učinkom“ vključuje tudi akte, ki imajo pravni učinek zaradi pravil mednarodnega prava, ki veljajo za zadevni organ. Vključuje tudi instrumente, ki nimajo zavezujočega učinka v mednarodnem pravu, a lahko „odločilno vpliva[jo] na vsebino ureditve, ki jo [sprejme] zakonodajalec Unije“¹³.

4.1.2. Uporaba v obravnavanem primeru

Odbor pogodbenic je organ, ustanovljen z Istanbulsko konvencijo. Predvideni akti, ki naj bi jih odbor pogodbenic sprejel, so akti s pravnim učinkom. Predvideni akti lahko odločilno vplivajo na vsebino prava Unije, ker lahko v prihodnosti vplivajo na razlago ustreznih določb Istanbulske konvencije. Postopkovna pravna podlaga za predlagani sklep je zato člen 218(9) PDEU.

4.2. Materialna pravna podlaga

4.2.1. Načela

Materialna pravna podlaga za sklep po členu 218(9) PDEU je odvisna predvsem od cilja in vsebine predvidenega akta, glede katerega naj bi se v imenu Unije zastopalo stališče. Če ima predvideni akt dva cilja ali elementa in je eden od teh ciljev ali elementov glavni, drugi pa postranski, mora sklep po členu 218(9) PDEU temeljiti na samo eni materialni pravni podlagi, in sicer na tisti, ki se zahteva za glavni ali prevladujoči cilj ali element.

---

¹³ Sodba Sodišča z dne 7. oktobra 2014, Nemčija/Svet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, točke 61 do 64.

Materialna pravna podlaga za sklep po členu 218(9) PDEU glede predvidenega akta, ki ima hkrati več ciljev ali elementov, ki so neločljivo povezani, ne da bi bil eden v razmerju do drugih postranski, mora izjemoma vključevati različne ustrezne pravne podlage.

4.2.2. *Uporaba v obravnavanem primeru*

Kar zadeva materialno pravno podlago, je EU pristopila k Istanbulski konvenciji glede zadev, ki so v njeni izključni pristojnosti, in sicer zadev na področju institucij in javne uprave Unije¹⁴ ter zadev na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter azila in nevrčanja¹⁵. Pristop EU k Istanbulski konvenciji je bil razdeljen na dva ločena sklepa Sveta, da bi se upošteval posebni položaj Danske in Irske glede naslova V PDEU. Zato je treba sklep o določitvi stališča, ki se v imenu Unije zastopa v odboru pogodbenic, prav tako razdeliti na dva sklepa glede na to, na katero od obeh zadev se nanašajo zadevna priporočila ali ugotovitve. Predlagani sklep se nanaša na zadeve na področju institucij in javne uprave Unije. Materialna pravna podlaga za ta sklep je zato člen 336 PDEU.

4.3. **Zaključek**

Pravna podlaga predlaganega sklepa bi moral biti člen 336 PDEU v povezavi s členom 218(9) PDEU.

---

¹⁴ Sklep Sveta (EU) 2023/1075 z dne 1. junija 2023 o sklenitvi, v imenu Evropske unije, Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima, kar zadeva institucije in javno upravo Unije (UL L 143 I, 2.6.2023, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

¹⁵ Sklep Sveta (EU) 2023/1076 z dne 1. junija 2023 o sklenitvi, v imenu Evropske unije, Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima glede zadev na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter azila in nevrčanja (UL L 143 I, 2.6.2023, str. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

Predlog

SKLEP SVETA

o stališču, ki se v imenu Evropske unije zastopa v odboru pogodbenic Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima na njegovem 19. zasedanju v zvezi s priporočili in ugotovitvami, naslovljenimi na nekatere države pogodbenice, glede njihovega izvajanja Konvencije v zadevah na področju institucij in javne uprave Unije

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 336 v povezavi s členom 218(9) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija je h Konvenciji Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima (v nadaljnjem besedilu: Konvencija), kar zadeva institucije in javno upravo Unije pristopila s Sklepom Sveta (EU) 2023/1075¹⁶, glede zadev na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter azila in nevrčanja, kolikor te zadeve spadajo v izključno pristojnost Unije, pa s Sklepom Sveta (EU) 2023/1076¹⁷ in Konvencija je za Unijo začela veljati 1. oktobra 2023.
- (2) Na podlagi člena 66(1) Konvencije je Skupina strokovnjakov za ukrepanje proti nasilju nad ženskami in nasilju v družini (v nadaljnjem besedilu: GREVIO) zadolžena za spremljanje, kako pogodbenice Konvencije (v nadaljnjem besedilu: pogodbenice) izvajajo Konvencijo. V skladu s členom 68(11) Konvencije naj bi GREVIO sprejel poročilo in ugotovitve o ukrepih, ki so jih zadevne pogodbenice sprejele za izvajanje določb Konvencije.
- (3) Odbor pogodbenic (v nadaljnjem besedilu: odbor) ima možnost, da v skladu s členom 68(12) Konvencije na podlagi poročila in ugotovitev GREVIO sprejme priporočila, naslovljena na zadevno pogodbenico. Takšna priporočila morajo razlikovati med ukrepi, ki bi jih morala pogodbenica sprejeti čim prej, pri čemer mora o tem v treh letih poročati odboru, ter ukrepi, ki so sicer pomembni, vendar nimajo enake stopnje nujnosti. Ob koncu tega triletnega obdobja mora zadevna pogodbenica odboru poročati o sprejetih ukrepih na desetih posebnih področjih Konvencije. Odbor

---

¹⁶ Sklep Sveta (EU) 2023/1075 z dne 1. junija 2023 o sklenitvi, v imenu Evropske unije, Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima, kar zadeva institucije in javno upravo Unije (UL L 143 I, 2.6.2023, str. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

¹⁷ Sklep Sveta (EU) 2023/1076 z dne 1. junija 2023 o sklenitvi, v imenu Evropske unije, Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima glede zadev na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter azila in nevrčanja (UL L 143 I, 2.6.2023, str. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

na podlagi tega poročila in vseh dodatnih informacij sprejme ugotovitve o izvajanju teh priporočil, ki jih pripravi sekretariat odbora.

- (4) Na podlagi člena 68(3) Konvencije se postopki ocenjevanja po postopku izhodiščnega ocenjevanja GREVIO razdelijo na kroge (v nadaljnjem besedilu: krogi tematskega ocenjevanja). Prvi krog tematskega ocenjevanja ima naslov „Krepitev zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva“ in obravnava 20 členov Konvencije, in sicer člene 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 ter 56. Odbor je na 17. zasedanju 17. decembra 2024 sprejel sklep o priporočilih, ki naj jih odbor sprejme glede na poročila GREVIO, sprejeta v okviru prvega kroga tematskega ocenjevanja iz dokumenta IC-CP(2024)10 rev.
- (5) Odbor naj bi na svojem 19. zasedanju 11. decembra 2025 sprejel naslednje osnutke priporočil (enega na podlagi kroga izhodiščnega ocenjevanja in sedem na podlagi prvega kroga tematskega ocenjevanja) in osnutke ugotovitev o izvajanju Konvencije s strani devetih pogodbenic (v nadaljnjem besedilu: osnutki priporočil in osnutki ugotovitev, skupaj pa: predvideni akti):
  - (1) priporočilo o izvajanju Istanbulske konvencije s strani Združenega kraljestva, iz dokumenta IC-CP(2025)22prov;
  - (2) priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Andore, iz dokumenta IC-CP(2025)23prov;
  - (3) priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Belgije, iz dokumenta IC-CP(2025)24revprov;
  - (4) priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Francije, iz dokumenta IC-CP(2025)25prov;
  - (5) priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Italije, iz dokumenta IC-CP(2025)26prov;
  - (6) priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Nizozemske, iz dokumenta IC-CP(2025)27prov;
  - (7) priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Portugalske, iz dokumenta IC-CP(2025)28prov;
  - (8) priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Srbije, iz dokumenta IC-CP(2025)29prov ter
  - (9) ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi s Poljsko, ki jih je sprejel odbor pogodbenic, iz dokumenta IC-CP(2025)30prov.
-
- (6) Unija ima izključno pristojnost za sprejemanje obveznosti iz Konvencije v zvezi s svojimi institucijami in javno upravo v okviru področja uporabe člena 336 Pogodbe o

delovanju Evropske unije. Sodišče Evropske unije je v točki 305 mnenja 1/19 z dne 6. oktobra 2021, Istanbulska konvencija¹⁸ potrdilo, da je velik del obveznosti iz Konvencije v zvezi s sprejetjem preventivnih in zaščitnih ukrepov v bistvu zavezujoč za Unijo v razmerju do osebja njene uprave ter v razmerju do javnosti, ki obiskuje prostore in stavbe njenih institucij, organov, uradov in agencij. Poleg tega je Sodišče v točki 307 istega mnenja navedlo, da se Unija ne bi smela omejiti na uvedbo minimalnih zahtev ali podpornih ukrepov, temveč bi morala sama zagotavljati, da se te obveznosti v celoti izpolnjujejo. Hkrati bi bilo treba obseg obveznosti Unije razlagati ob upoštevanju njene posebne narave in pristojnosti. Ker javna uprava Unije namreč nima pooblastil za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje kaznivih dejanj, bi bilo treba priporočila v zvezi z zadevami kazenskega pregona, kot so zadeve glede nujnih omejitvenih ukrepov, razlagati tako, da je treba zagotoviti varnost žrtve v okviru njenih pristojnosti javne uprave Unije, na primer z zavrnitvijo dostopa domnevnim storilcem do prostorov institucij.

- (7) Predvideni akti se nanašajo na izvajanje določb Konvencije, ki se uporabljajo tudi za Unijo v zvezi z njenimi institucijami in javno upravo. Zato je primerno določiti stališče, ki se v imenu Unije zastopa v odboru glede zadev na področju institucij in javne uprave Unije, saj lahko predvideni akti odločilno vplivajo na vsebino prava Unije, ker lahko v prihodnosti vplivajo na razlago ustreznih določb Konvencije.
- (8) Kar zadeva Združeno kraljestvo, osnutek priporočila o njegovem izvajanju Konvencije vključuje navedbe, da je treba: zagotoviti ustrezne in trajnostne finančne vire za vse politike, namenjene boju proti nasilju nad ženskami, ter trajnostno financiranje ustreznih organizacij civilne družbe (člen 8 Konvencije); nacionalnim usklajevalnim organom zagotoviti potrebna pooblastila, pristojnosti in vire ter zagotoviti usklajevanje in izvajanje politik in ukrepov za preprečevanje vseh oblik nasilja nad ženskami in boj proti njim ter zagotoviti njihovo neodvisno spremljanje in ocenjevanje, podprto z ustreznimi podatki (člen 10 Konvencije); uskladiti sisteme zbiranja podatkov in zagotoviti sistematično zbiranje razčlenjenih podatkov o nasilju nad ženskami (člen 11 Konvencije); zagotoviti usposabljanje za ustrezne strokovnjake o tem, kako se ustrezno odzvati na nasilje nad ženskami (člen 15 Konvencije); odpraviti ovire pri dostopu do splošnih podpornih storitev (člen 20 Konvencije); zagotoviti dostop do strokovnih podpornih storitev in zavetišč za vse žrtve nasilja nad ženskami in nasilja v družini (člena 22 in 23 Konvencije); zmanjšati sekundarno viktimizacijo z zagotavljanjem, da se primeri obravnavajo učinkovito in brez odlašanja (člen 50 Konvencije), ter zagotoviti uporabo nujnih omejitvenih ukrepov (člen 52 Konvencije). Ker so priporočila o teh zadevah v skladu s politikami in cilji Unije ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovem sprejetju.
- (9) Kar zadeva Andoro, osnutki priporočil o njenem izvajanju Konvencije vključujejo navedbe, da je treba: razviti dolgoročno celovito strategijo za preprečevanje vseh oblik nasilja nad ženskami, ki jih zajema Konvencija, in boj proti njim; zagotoviti, da bodo organizacije za pravice žensk v celoti vključene v oblikovanje politik, in redno ocenjevati te politike na podlagi podrobnih kazalnikov (člen 7 Konvencije); izboljšati jasnost proračunov za dejavnosti preprečevanja nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter boja proti njima, nadaljevati prizadevanja za povečanje teh proračunov, kjer je to potrebno, in zagotoviti, da se nevladnim organizacijam za pravice žensk dodelijo

---

¹⁸ Mnenje Sodišča 1/19 z dne 6. oktobra 2021, Istanbulska konvencija, ECLI:EU:C:2021:832.

zadostne subvencije in čas za izvajanje dejavnosti, ki so jim zaupane (člen 8 Konvencije); še naprej širiti zbiranje razčlenjenih podatkov o vseh oblikah nasilja, ki jih zajema Konvencija (člen 11 Konvencije); razširiti preventivne kampanje na vse oblike nasilja, ki jih zajema Istanbulska konvencija, in redno ocenjevati njihov učinek (člen 12 Konvencije); zagotoviti zadostne človeške vire in ustrezne kvalifikacije strokovnjakov, ki delajo v okviru programa za storilce nasilja, oblikovati minimalne standarde in uvesti poseben program za storilce spolnega nasilja (člen 16 Konvencije); zagotoviti, da strokovne podporne storitve izpolnjujejo potrebe žrtev (člen 22 Konvencije); sprejeti ukrepe za zagotovitev, da vsi deležniki izvedejo oceno tveganja za vse oblike nasilja, ki jih zajema Konvencija, in to redno ponavljajo (člen 51 Konvencije); zagotoviti, da se lahko v primeru neposredne nevarnosti nemudoma izdajo nujni omejitveni ukrepi, in vzpostaviti jasen pravni okvir, ki bo zagotavljal ustrezno upravljanje nujnih omejitvenih ukrepov (člen 52 Konvencije), ter zagotoviti, da imajo lahko žrtve vseh oblik nasilja, ki jih zajema Konvencija, koristi od ukrepov za zagotovitev varnosti in da se kršitve kaznujejo (člen 53 Konvencije). Ker so navedeni osnutki priporočil v skladu s politikami in cilji Unije ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovem sprejetju.

- (10) Kar zadeva Belgijo, osnutki priporočil o njenem izvajanju Konvencije vključujejo navedbe, da je treba: zagotoviti večjo doslednost politik in ukrepov v zvezi s preprečevanjem nasilja nad ženskami in bojem proti njemu med organi na različnih ravneh v državi (člen 7 Konvencije); zagotoviti, da so zbrani podatki razčlenjeni, ter uskladiti zbiranje podatkov (člen 11 Konvencije); zagotoviti praktično izvajanje zahteve za prenos znanja o načelih iz člena 14 Konvencije na vseh ravneh izobraževanja (člen 14 Konvencije); uvesti začetno usposabljanje in usposabljanje na delovnem mestu za vse ustrezne strokovnjake ter sprejeti in razširjati standarde kakovosti za tečaje usposabljanja (člen 15 Konvencije); okrepiti podporo za okrevanje in ekonomsko neodvisnost žensk, ki so žrtve nasilja, z ustreznimi ukrepi in uvesti standardizirane poti obravnave v zdravstvenem sektorju, da se zagotovi identifikacija žrtev in njihova napotitev k ustreznim strokovnim podpornim službam (člen 20 Konvencije); zagotoviti dostop do zavetišč in vzpostaviti telefonsko številko za pomoč, ki bo služila kot enotna kontaktna točka (člen 22 Konvencije); zagotoviti učinkovito obravnavo primerov in razumevanje nasilja nad ženskami, pri katerem se upošteva vidik spola in je osredotočeno na žrtve; poskrbeti, da so vzpostavljeni učinkoviti zaščitni ukrepi za preprečevanje neustrezne uporabe mediacije, ter zagotoviti ustrezne in zadostne sankcije (člena 49 in 50 Konvencije); zagotoviti, da so nujni omejitveni ukrepi, ukrepi za zagotovitev varnosti in ukrepi prepovedi približevanja na voljo in dostopni vsem žrtvam (člena 52 in 53 Konvencije), ter oceniti izvajanje obstoječih zaščitnih ukrepov in poskrbeti, da se vsi vzpostavljeni ukrepi v praksi izvajajo za žrtve vseh oblik nasilja, ki jih zajema Konvencija (člen 56 Konvencije). Ker so navedeni osnutki priporočil v skladu s politikami in cilji Unije ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovem sprejetju.
- (11) Kar zadeva Francijo, osnutki priporočil o njenem izvajanju Konvencije vključujejo navedbe, da je treba: pripraviti dolgoročno splošno strategijo za preprečevanje vseh oblik nasilja nad ženskami, ki jih zajema Konvencija, in boj proti njim, zagotoviti, da se organu, ki usklajuje politike za preprečevanje nasilja nad ženskami in boj proti njemu, dodelijo ustrezni viri, zagotoviti, da so združenja za pravice žensk v celoti vključena v oblikovanje politik, in redno ocenjevati te politike na podlagi vnaprej določenih kazalnikov (člen 7 Konvencije); nadaljevati prizadevanja za zagotovitev

ustreznega financiranja politik za preprečevanje vseh oblik nasilja nad ženskami in boj proti njim, izboljšati jasnost proračunov, dodeljenih tem politikam, in zagotoviti, da imajo organizacije za pravice žensk zadostne in stabilne finančne vire za opravljanje svojega dela (člen 8 Konvencije); zagotoviti razčlenitev podatkov in vzpostaviti zbiranje podatkov o številu žensk in deklet, ki poiščejo pomoč pri zdravstvenih službah (člen 11 Konvencije); izboljšati prizadevanja in oceniti učinek ukrepov na področju primarne preventive (člen 12 Konvencije); zagotoviti, da imajo učenci dostop do izobraževanja o zadevah iz člena 14 Konvencije (člen 14 Konvencije); zagotoviti, da so vsi strokovnjaki, ki so v stiku z žrtvami in storilci, deležni usposabljanja o vseh oblikah nasilja nad ženskami in da se tako usposabljanje oceni (člen 15 Konvencije); sprejeti in izvajati minimalne standarde za programe za storilce nasilja in oceniti njihov učinek (člen 16 Konvencije); zagotoviti, da so usklajevalni organi vzpostavljeni po vsej državi in da nove točke „vse na enem mestu“, vzpostavljene za zagotavljanje podpore ženskam, ki so žrtve, vključujejo vse zadevne organe (člen 18 Konvencije); zagotoviti, da imajo vse ženske, ki so žrtve nasilja, dostop do forenzičnih preiskav, in sprejeti nadaljnje ukrepe za preprečevanje nasilja nad invalidkami in boj proti njemu (člen 20 Konvencije); zagotoviti, da je strokovna podpora na voljo po vsej državi, tudi za ženske, ki so žrtve nasilja, in njihove otroke, ki prebivajo v zavetiščih, ter da take storitve ustrezajo digitalni razsežnosti nasilja nad ženskami (člen 22 Konvencije); žrtvam spolnega nasilja zagotoviti zdravstveno oskrbo, pomoč pri travmi, forenzične preiskave in psihološko pomoč (člen 25 Konvencije); okrepiti ukrepe, sprejete za spodbujanje žensk, žrtev vseh oblik nasilja, ki jih zajema Konvencija, k prijavljanju takšnega nasilja, zagotoviti ustrezne storitve za sprejem in podporo ter nadaljevati prizadevanja za zagotovitev ustreznega odziva pravosodja na vse oblike nasilja nad ženskami (člena 49 in 50 Konvencije); zagotoviti, da se ocene tveganja v vseh primerih nasilja nad ženskami izvajajo sistematično (člen 51 Konvencije); okrepiti uporabo ukrepov za zagotovitev varnosti in zagotoviti, da se kršitve kaznujejo (člen 53 Konvencije), ter omejiti sekundarno viktimizacijo, ki so ji ženske, ki so žrtve nasilja, lahko izpostavljene med postopkom (člen 56 Konvencije). Ker so navedeni osnutki priporočil v skladu s politikami in cilji Unije ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovem sprejetju.

- (12) Kar zadeva Italijo, osnutki priporočil o njenem izvajanju Konvencije vključujejo navedbe, da je treba: zagotoviti, da italijanski nacionalni akcijski načrt o nasilju nad ženskami obravnava vse oblike nasilja nad ženskami in da je podprt s časovnim načrtom, finančnimi viri ter kazalniki za merjenje napredka, zagotoviti učinkovito posvetovanje s civilno družbo in bolje usklajevati izvajanje ustreznih politik (člen 7 Konvencije); zagotoviti trajnostno in dolgoročno financiranje vseh politik in ukrepov, namenjenih preprečevanju nasilja nad ženskami in boju proti njemu, hkrati pa zagotoviti ločene proračunske vrstice in postavke financiranja (člen 8 Konvencije); zagotoviti zbiranje in razčlenjevanje podatkov s strani vseh zadevnih deležnikov (člen 11 Konvencije); pregledati učne načrte in gradivo za odpravo negativnih stereotipov o ženskah in dekletih (člen 14 Konvencije); uvesti začetno usposabljanje in usposabljanje na delovnem mestu o vseh oblikah nasilja nad ženskami za vse ustrezne strokovnjake (člen 15 Konvencije); zagotoviti razpoložljivost zavetišč in podpore prek telefonske številke za pomoč za vse žrtve (člen 22 Konvencije); zagotoviti pravočasne, ustrezne in učinkovite odzive na poročila v zvezi z vsemi oblikami nasilja nad ženskami (člena 49 in 50 Konvencije); zagotoviti sistematične ocene tveganja za žrtve vseh oblik nasilja nad ženskami, ki temeljijo na priročnikih in smernicah (člen 51 Konvencije) ter zagotoviti, da se nujni omejitveni ukrepi izdajo, kadar je to potrebno, in da se ustrezno odzove na kršitve (člena 52 in 52 Konvencije); Ker so navedeni

osnutki priporočil v skladu s politikami in cilji Unije ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovemu sprejetju.

- (13) Kar zadeva Nizozemsko, osnutki priporočil o njenem izvajanju Konvencije vključujejo navedbe, da je treba: zagotoviti, da so politike in ukrepi, sprejeti v zvezi s preprečevanjem nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter bojem proti njima, usklajeni in da zajemajo vse oblike nasilja nad ženskami, ki so zajete v Konvenciji, dodeliti vlogo usklajevalnega organa popolnoma institucionaliziranim subjektom z jasnimi pooblastili, pristojnostmi in potrebnimi viri ter zagotoviti sodelovanje nevladnih organizacij pri oblikovanju politik (člen 7 Konvencije); uvesti ustrezno in trajnostno financiranje politik in ukrepov v zvezi z vsemi oblikami nasilja nad ženskami in nasilja v družini, uvesti ločene proračunske vrstice in postavke financiranja, ki temeljijo na načelu upoštevanja vidika spola pri pripravi proračuna, ter zagotoviti ustrezno in trajnostno financiranje organizacij za pravice žensk (člen 8 Konvencije); prilagoditi kategorije podatkov za zbiranje razčlenjenih podatkov (člen 11 Konvencije); sprejeti ukrepe za prenos znanja o vseh načelih iz člena 14 Konvencije (člen 14 Konvencije); okrepiti usposabljanje za vse strokovnjake, hkrati pa se opirati na strokovno znanje organizacij za pravice žensk (člen 15 Konvencije); zagotoviti dostop do zavetišč za vse žrtve, tudi za žrtve presečne diskriminacije (člen 22 Konvencije); sprejeti ukrepe za spodbujanje žensk, ki so žrtve nasilja, vključno s tistimi, ki jim grozi presečna diskriminacija, k prijavljanju takih dejanj (člena 49 in 50 Konvencije); zagotoviti, da se ocene tveganja v primerih nasilja v družini in drugih oblik nasilja nad ženskami izvedejo v okviru večagencijskega odziva (člen 51 Konvencije), ter zagotoviti, da lahko ustrezni organi v primeru neposredne nevarnosti nemudoma izdajo ukrepe prepovedi približevanja in nujne omejitvene ukrepe (člen 52 Konvencije). Ker so navedeni osnutki priporočil v skladu s politikami in cilji Unije ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovemu sprejetju.
- (14) Kar zadeva Portugalsko, osnutki priporočil o njenem izvajanju Konvencije vključujejo navedbe, da je treba: zagotoviti ustrezne finančne vire za izvajanje nacionalnih strategij in akcijskih načrtov ter trajnostno financiranje organizacij za pravice žensk (člen 8 Konvencije); zagotoviti usposabljanje o nasilju nad ženskami za vse strokovnjake, ki prihajajo v stik z žrtvami (člen 15 Konvencije); zagotoviti, da je na voljo dovolj programov za storilce nasilja v družini in spolnega nasilja, ter sprejeti minimalne standarde za te programe in programe stalno ocenjevati (člen 16 Konvencije); razviti popolnoma delujoč večagencijski usklajeni odziv na vse oblike nasilja nad ženskami (člen 18 Konvencije); vzpostaviti telefonsko številko za pomoč ženskam, ki so žrtve različnih oblik nasilja, ter zagotoviti zavetišča za žrtve vseh oblik nasilja nad ženskami in razpoložljivost strokovnih podpornih storitev (člen 22 Konvencije); zagotoviti učinkovito preiskovanje primerov, okrepiti prizadevanja za pripravo primerov z odmikom od pretiranega zanašanja na izjave žrtev in zagotoviti, da so sankcije sorazmerne z resnostjo kaznivega dejanja, (člena 49 in 50 Konvencije), ter zagotoviti, da se nujni omejitveni ukrepi izdajo hitro in s takojšnjim učinkom, in okrepiti spremljanje ukrepov za zagotovitev varnosti (člena 52 in 53 Konvencije). Ker so navedeni osnutki priporočil v skladu s politikami in cilji Unije ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovemu sprejetju.
- (15) Kar zadeva Srbijo, osnutki priporočil o njenem izvajanju Konvencije vključujejo navedbe, da je treba: zagotoviti učinkovito izvajanje in spremljanje njene ustrezne

strategije ter dodeliti zadostne vire pristojnemu organu ali organom, odgovornim za usklajevanje, izvajanje, spremljanje in neodvisno ocenjevanje politik in ukrepov, ki obravnavajo vse oblike nasilja nad ženskami (člen 7); zagotoviti ustrezne in trajnostne finančne vire za zakonodajo, politike in ukrepe, namenjene preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter boju proti njima, tudi za institucije in subjekte, ki so odgovorni za njihovo izvajanje, ter pri pripravi proračuna upoštevati vidik spola, da se omogoči učinkovito spremljanje javnofinančnih odhodkov in zagotovi trajnostno financiranje ženskih organizacij, ki žrtvam zagotavljajo strokovno podporo, z dolgoročnimi nepovratnimi sredstvi, ki se dodelijo s preglednimi postopki javnega naročanja (člen 8 Konvencije); zagotoviti, da so zbrani podatki razčlenjeni po ustreznih dejavnikih, in uskladiti zbiranje podatkov (člen 11 Konvencije); zagotoviti redne preventivne ukrepe za odpravo spolskih stereotipov in obravnavo spolske neenakosti kot temeljnega vzroka nasilja nad ženskami ter spodbujati kampanje ozaveščanja, ki obravnavajo vse oblike nasilja nad ženskami, vključno z njihovo digitalno razsežnostjo, in so usmerjene v družbo kot celoto (člen 12 Konvencije); zagotoviti sistematično začetno usposabljanje in usposabljanje na delovnem mestu za vse ustrezne strokovnjake (člen 15 Konvencije); razširiti in zagotoviti ustrezne vire za programe za storilce nasilja v družini ter sprejeti skupne standarde (člen 16 Konvencije); izboljšati dostop žrtev do finančne podpore, nastanitve in zaposlitve ter zagotoviti brezplačne forenzične preiskave (člen 20 Konvencije); zagotoviti, da je v zavetiščih dovolj mest za vse žrtve, tudi za žrtve presečne diskriminacije (člen 22 Konvencije); zagotoviti dostopnost kriznih napotitvenih centrov za žrtve posilstva ali spolnega nasilja, pri čemer dostop ni pogojen s pripravljenostjo žrtve, da kaznivo dejanje prijavi (člen 25 Konvencije); spodbujati prijavljanje vseh oblik nasilja nad ženskami, okrepiti zbiranje dokazov in sprejeti ukrepe, da se zagotovi učinkovita obravnavna primerov (člena 49 in 50 Konvencije); v oceno tveganja vključiti vse ustrezne institucije (člen 51 Konvencije); izboljšati spremljanje in skladnost z nujnimi in razširjenimi zaščitnimi ukrepi in zagotoviti postopkovno doslednost (člena 52 in 52 Konvencije) ter zagotoviti učinkovito izvajanje vseh ukrepov za zaščito žrtev in zaščititi pravico žrtev do ustrezne obveščeniosti (člen 56 Konvencije). Ker so navedeni osnutki priporočil v skladu s politikami in cilji Unije ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njegovemu sprejetju.

- (16) Kar zadeva Poljsko, osnutki priporočil o njenem izvajanju Konvencije vključujejo navedbe, da je treba: pripraviti celovite in usklajene politike za preprečevanje vseh oblik nasilja nad ženskami, ki jih zajema Konvencija, in boj proti njim, okrepiti mehanizme medinstitucionalnega sodelovanja med organi, da se žrtvam zagotovi dostop do mehanizmov podpore in zaščite, ter izvesti neodvisne primerjalne analize obstoječih ukrepov in programov (člen 7 Konvencije); povečati finančne vire za preprečevanje vseh oblik nasilja nad ženskami in boj proti njim, zagotoviti uvedbo namenskih proračunskih vrstic za ukrepe za preprečevanje nasilja nad ženskami in boj proti njemu, zagotoviti pravično in stabilno financiranje nevladnih organizacij ter zagotoviti njihovo sodelovanje pri izvajanju in spremljanju vseh ustreznih politik (člen 8 Konvencije); usklajevalnemu organu za Konvencijo dodeliti potrebne človeške in finančne vire (člen 10 Konvencije) ter zagotoviti zbiranje razčlenjenih podatkov in uskladiti zbiranje podatkov med ustreznimi službami (člen 11 Konvencije). Ker so navedeni osnutki ugotovitev v skladu s politikami in cilji Unije ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njegovemu sprejetju –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Stališče, ki se v imenu Unije zastopa v odboru pogodbenic, ustanovljenem na podlagi člena 67 Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima, na njegovem 19. zasedanju je, da se ne nasprotuje sprejetju naslednjih aktov:

- (1) priporočilo o izvajanju Istanbulske konvencije s strani Združenega kraljestva, iz dokumenta IC-CP(2025)22prov;
- (2) priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Andore, iz dokumenta IC-CP(2025)23prov;
- (3) priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Belgije, iz dokumenta IC-CP(2025)24revprov;
- (4) priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Francije, iz dokumenta IC-CP(2025)25prov;
- (5) priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Italije, iz dokumenta IC-CP(2025)26prov;
- (6) priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Nizozemske, iz dokumenta IC-CP(2025)27prov;
- (7) priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Portugalske, iz dokumenta [IC-CP(2025)28prov];
- (8) priporočila o krepitvi zaupanja z zagotavljanjem podpore, zaščite in sodnega varstva na podlagi Istanbulske konvencije s strani Srbije, iz dokumenta IC-CP(2025)29prov ter
- (9) ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi s Poljsko, ki jih je sprejel odbor pogodbenic, iz dokumenta IC-CP(2025)30prov.

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Bruslju,

*Za Svet
predsednik/predsednica*